

hoe onwijs gedraagt zich de wijze

- voor de evangelische Luk, Paul en Marcus –

wijsheden bloeien in een weide,
in een tuin; en wie maait ze weg,
wie trapt ze te pletter of doet
er zich al grazend aan te goed?

de mens bedenkt de mens:
de tovenaar, de moordenaar
van kinderen, jonge vrouwen;
de duistere is helderziend, de
helderziende doet zo duister, onze
droom is de dochter van de wens

wijsheden hangen voor mensen
te rijpen aan struik en boom,
een heester die 's avonds lekker
geurt: wie proeft ervan en spuwt
de vruchten uit? de mens, alleen
een mens kan mensen doden
op de manieren van een mens

vandaag op een dag van zon
en regen, kwam ik een wijsheid
tegen als een verloren vriend:
'zorgen moet je doen, niet maken'

ik vond ze, wat dacht je, heerlijk
smaken en zie: morgen haal ik
een zoontje op met wijsheid
in zijn ogen en liefde voor hard
rock en al wat festival is in een
park nabij het Minnewater

'minne', dat oude woord voor
liefde en gemeenschap, waar
zwanen glijden als mooie dames
en eenden schateren: die vinden
dit een goeie grap en het zijn
niet de grappen die ons verslinden

Staf De Wilde